Kilencedik üzenet

Izrael fiainak nem volt királya, és mindenki azt cselekedte, amit jónak látott az ő szemei előtt

Igeolvasmány: Bír 2,10-18; 3,7-15; 8,33-35; 10,6-7; 13,1; 17,5-6; 18,1. 30-31; 19,1; 21,25

I. Hanyatlásukban Izrael zűrzavarossá vált a kormányzat, az imádat és az erkölcs területén – Bír 3,7-15; 8,33-35; 13,1; 17,5-6; 18,30-31:

A. Miután Izrael fiai örökségükként birtokba vették a földet, nem engedelmeskedtek Isten parancsának, hogy teljesen kiűzzék és megsemmisítsék a Kánaánt lakó hét törzset – 1,27-36.

B. Ennek eredményeként Izrael fiai az ő isteneiket szolgálták, így gonoszul cselekedtek az Úr szemei előtt – 2,10-18.

C. Izrael fiai elhagyták az Urat, atyáik Istenét, aki kivitte őket Egyiptom földjéről, és a körülöttük lévő emberek isteneit követték; azok előtt hajtották meg magukat, és haragra ingerelték Jehovát – 10,6-7.

D. Isten fosztogatók kezébe adta őket, és odaadta őket az ellenségeik kezébe, hogy nem tudtak többé megállni; ahova csak kivonultak, mindenütt ellenük volt az Úr keze rontásukra – 2,11-15.

E. A bírák kora a legsötétebb időszaknak tekinthető Izrael történelme során; ez a tragédia egy időszaka is volt.

F. Abban az időben Izrael fiai körében Isten elleni lázadások, bálványimádás (17–18. fejezet), belharcok (9. fejezet), a törzsek közötti ellenségesség és vita (20–21. fejezet), paráználkodás (19. fejezet), züllöttség, kegyetlen gyilkosságok és mindenféle gonosz cselekedetek voltak jelen.

II. „Ebben az időben nem volt király Izraelben; azért mindenki azt cselekedte, ami jónak látszott az ő szemei előtt” – Bír 21,25:

A. Amikor Izrael népe azt mondta, hogy nem volt köztük király, ez azt jelentette, hogy Istent és a státuszát semmisnek nyilvánították, és nem ismerték el Isten királyi rangját – 17,6; 18,1; 19,1.

B. Habár Isten szent sátra Silónál volt, és a főpapnál volt a Tummim és az Urim, nem volt kormányzat, nem volt igazgatás, Izraelben, mert Izrael semmisnek nyilvánította Istent és a státuszát mint Királyukat, és így a Bírák könyvében nem volt Istennek kifejeződése – 18,31; 2Móz 28,30, 1. lábjegyzet.

C. Mivel a bírák ideje alatt nem volt király Izraelben, Izrael fiai azt tették, ami jónak látszott a szemeik előtt, és ennek eredményeként rothadtak és romlottak lettek – Bír 17,6; 18,1; 19,1; 21,25:

1. Mózes azt mondta Izrael népének, hogy amikor belépnek a jó földre, ne tegyenek olyan dolgokat, amelyek jónak látszanak

nekik, de Isten szemében nem jók – 5Móz 12,8-14.

2. A Sátán arra késztette Izrael népét, hogy azt tegyék, ami jónak látszott a szemeik előtt, törvény nélküliek és istentelenek legyenek, és levessék Isten korlátozását; ez tárul fel a Bírák 17–18; 19,1 és 21,25 igékben.
3. A keresztyének ma gyakran azt mondják, hogy számukra egy bizonyos dolog helyes vagy helytelen; amikor ilyen módon élünk, akkor azt tesszük, ami jónak látszik a szemeink előtt.
4. Félelmetes számunkra azt tenni, ami jónak látszik a szemeink előtt; azt kell tennünk, ami Isten szemei előtt jó – 5Móz 12,8.

D. Amikor nem volt király Izraelben, akkor nem volt hatóság, és az emberek egyszerűen azt tették, ami nekik tetszett; pontosan ez a dolgok állása a jelenlegi gonosz korban, a világban és a keresztyénségben mint vallásos rendszerben egyaránt – Ef 2,2. 12.

E. Az Úr helyreállításában meg kell szabadulnunk a Bírák könyvében ábrázolt törvénytelenségtől [Károli: hamisságtól], és Isten királyságában Isten uralkodása alatt kell élnünk, és Isten akaratát kell cselekednünk – Titus 2,14; Gal 1,4; Mt 6,10.

III. Isten a korok Királya, Ő az örökkévalóságig teljes mértékű hatalommal rendelkezik, és soha nem változik – 1Tim 1,17 [angol ford.]:

A. Az Isten, akiben hiszünk, és akit szolgálunk, és aki kitöltődik belénk: a korok Királya, az örökkévalóság Királya – 17. vers; 2Kor 13,13.

B. Krisztus arra született, hogy a Király legyen, egy Fejedelem, aki Isten népét fogja pásztorolni, most pedig Ő a királyok Királya és az urak Ura – Mt 2,2. 6; Jel 19,6; 17,14:

1. A Királyként Krisztus Jehova Istennel azonos, és Ő egy ember is – Zsolt 24,8. 10.
2. Fel kell ismernünk, hogy Krisztus a szíveinkben uralkodó Királyunk, és el kell ismernünk Krisztus királyságát a helyi gyülekezetekben, ahol az Ő királysága alatt élünk – Ef 3,17; 1Tim 3,15; 6,15.
3. Krisztus úgy fog eljönni, mint a dicsőség Királya – a seregek Jehovája, a győzedelmes és eljövő Krisztusban megtestesülő kiteljesedett Háromegy Isten, aki Isten örökkévaló királyságában fog uralkodni – Zsol 24,7-10.
4. Krisztus uralkodása Dávid trónján az Ő királysága felett először az ezeréves királyságban lesz, azután pedig mindörökké az új mennyben és új földön – Ésa 9,7; Lk 1,33, 1. lábjegyzet.
5. „És szerető kedvességgel létesül egy trón, és ül azon igazsággal

Dávid sátorában [egy Bíró]" – Ésa 16,5 [angol ford. alapján]:

a. Krisztus Dávid sátorában való uralkodása vigasztalást, bátorítást és visszaállítást jelképez.
b. Krisztus trónja szerető kedvességgel, gyengéd szeretettel, fog létesülni, és Ő igazsággal, vagyis hitelességgel és hűséggel, fog a trónján ülni – 5. vers.
c. Ha engedjük Krisztusnak, hogy uralkodjon bennünk, elhozva a királyságot szerető kedvességgel, hitelességgel, hűséggel, jogossággal és igazságossággal, akkor ugyanolyanná leszünk, mint Ő ezekben az erényekben – 5. vers.

IV. Meg kell szabadíttatnunk a törvénytelenségtől és attól, hogy a törvénytelenség munkásai [Károli: gonosztevők] legyünk, és azt kell tennünk, ami Isten szemében jó, az Isten szolgálatához tartozó alapelv betartásával – Titus 2,14; Mt 7,21-23:

A. Törvénytelenség, amikor azt tesszük, ami jónak látszik a saját szemeink előtt – Bír 21,25:

1. „A bűn [. . .] törvénytelenség"; ebből eredően a törvénytelenség bűn, vagy, fordítva, a bűn törvénytelenség – 1Jn 3,4:
   a. Az 1János 3,4-ben „törvénytelenség", vagy törvény nélküliség, jelentése: azon alapelv nélkül lenni, vagy nem esni azon alapelv alá, hogy Isten uralkodik az ember felett.
   b. Amikor valaki bűnt követ el, akkor ő a törvény nélkül való, illetve áthágja a törvényt.
   c. Isten szemében egy ember bűnt követ el akkor, amikor a saját természete és mérlegelése szerint cselekszik, a saját akarata szerint járva és Isten hatalma ellen fellázadva.
   d. Törvénytelenség: amikor valaki nem ismeri el Isten hatalmát, és nem rendeli alá magát Isten hatalmának.
   e. Amikor valaki a törvénytelenséget gyakorolja, akkor olyan életet él, amely kívül esik azon az alapelven, és nem esik azon alapelv alá, amely szerint Isten uralkodik az ember felett; a jelenlegi kor törvénytelenséggel és lázadással van tele.
   f. A törvénytelenségben valaki nem csupán fellázad a hatóság ellen, hanem úgy cselekszik, mintha nem lenne törvény.
2. Annak érdekében, hogy az Önmaga számára megtisztítson egy saját népet mint az Ő különleges tulajdonát, Krisztus Önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden törvénytelenségtől – Titus 2,14.

B. „Nem mindenki, aki ezt mondja Nékem: Uram! Uram! megy be a

mennyek királyságába; hanem aki cselekszi az Én mennyei Atyám akaratát" – Mt 7,21 [angol ford.]:

1. Az Úr szólítása elég arra, hogy megmentést nyerjünk, de ahhoz, hogy belépjünk a mennyek királyságába, a mennyei Atya akaratát is cselekednünk kell – Róm 10,13; 12,2; Mt 12,50; Ef 5,17; Kol 1,9.
2. Mivel a mennyek királyságába való belépéshez szükséges a mennyei Atya akaratának a cselekvése, ez jól láthatóan különbözik az Isten királyságába való belépéstől újjászületés által – Jn 3,3. 5:
   a. Az Isten királyságába való belépés az isteni élettől való megszületés által nyerhető el – 1,12-13; 3,5-6.
   b. A mennyek királyságába való belépés az isteni élet élése által nyerhető el – Mt 7,21; 12,50.

C. Az Úr Jézus rendreutasította azokat, akik prófétáltak, démonokat űztek, és hatalmas dolgokat cselekedtek az Ő nevében, mert – mint „törvénytelenség munkásai" – saját maguktól cselekedték ezeket a dolgokat, nem pedig az Isten akaratának való engedelmességből – 7,23:

1. Van két alapelv a világegyetemben – Isten hatalmának alapelve és a Sátán lázadásának alapelve – Csel 1,7; Ésa 14,13-14:
   a. Nem szolgálhatjuk Istent egyfelől úgy, hogy másfelől a lázadás útját járjuk; el kell fordulnunk a törvénytelenség alapelvétől, és el kell utasítanunk a lázadás útját – Mt 28,18; Júd 11.
   b. Isten szolgálata közvetlen összeköttetésben van az Ő hatalmával; ha nem rendezzük magunkban a hatalom kérdését, a szolgálatunk minden területén problémáink lesznek.
2. Bárcsak megőrizné az Úr a szolgálatunkat az Isten hatalmának és az Atya akaratának való alárendelődés alapelvében – Csel 1,7; Mt 7,21; 12,50.

V. A kormányzatban, imádatban és erkölcsben jelenlévő káosz, amiről a Bírák könyve beszámol, a régi teremtésben lévő sátáni káoszt ábrázolja – 1Móz 3,1-5; Jel 20,10 – 21,4:

A. A világegyetem káosz állapotában van; ez a káosz ma a világban lévő szenvedés forrása, és amíg káosz van a teremtésben, lesznek szenvedések a világban – Róm 8,18-22.

B. A világegyetem történelme Isten ökonómiájának és a Sátán káoszának a történelme – 1Móz 1,1-2. 26; Jel 20,10 – 21,4:

1. A Sátán, az ördög, a gonosz káosz forrása és eleme – Mt 16,23; Jel 2,9-10; 2Kor 2,11; 1Pt 5,8.

2. Isten Maga az isteni ökonómia, és Ő belénk lépett mint egy igazgatás, elrendezés és terv, hogy rendbe tegyen mindent – Ef 1,10; 3,10.
3. A Bibliában és a tapasztalatunkban a sátáni káosz mindig az isteni ökonómiával halad, és tulajdonképpen segíti Isten ökonómiáját – 9. vers.

C. Mint olyanoknak, akik káosz, lázadás és törvénytelenség közepette élnek, világos látásunknak kell lennie Isten ökonómiájáról – Zsolt 2,1-6; Péld 29,18a; Ef 3,9:
1. Ennek a látásnak kell vezérelnie, irányítania és utasítania minket – Csel 26,19.
2. Erősnek és rendíthetetlennek kell lennünk Isten ökonómiájának, Isten örökkévaló akaratának látásában – Ef 1,10; 3,9; Jel 4,11; 1Kor 15,58; Héb 12,28.

D. A győztesek legyőzik a sátáni káoszt a régi teremtésben, és véghez viszik az isteni ökonómiát az új teremtésért – 1Tim 1,4; Ef 1,10; 3,9-10; 2Kor 5,17; Gal 6,15:
1. A győztesek nem szabadíttatnak meg a sátáni káosztól; hanem legyőzik a romboló sátáni káoszt, és diadalmaskodnak az építő isteni ökonómiában – 1Tim 1,3-4. 19-20; 4,1-2; Titus 3,10; 2Tim 1,15; 4,8.
2. Miközben a győztesek elszenvedik a káoszt, megerősíttetnek „a Krisztus Jézusban való kegyelemben” (2,1), valamint ki tudnak állni az isteni ökonómiáért, és ki tudják élni azt – 1,10-15; 3,14-17; 4,2. 5. 7. 18.

© 2021 Living Stream Ministry